

[Kommunikationsministeren]

KTAS forventer at skulle afregne mindst 12 millioner kroner til Telecom A/S for registrerede udlandssamtaler, der er ført fra mønttelefoner, hvor tælleren har været sat ud af drift under samtalerne.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at angive misbrugets samlede økonomiske omfang nøjere, og det er heller ikke muligt at opgøre misbrugets økonomiske omfang fordelt på enkelte lande.

Spm. nr. S 977

Til *justitsministeren* (12/9 91) af:

Ebba Strange (SF):

»Hvornår og på hvilken måde er Flygtninge-nævnet blevet gjort bekendt med, at indrejseproblematikken i forbindelse med returnering til hjemland/første asylland skal indgå i nævnets afgørelse om asyl?«

Begrundelse

Det har været bredt antaget, at Direktoratet for Udlændinge/Flygtninge-nævnet alene skulle tage stilling til en ansøgers personlige forhold, når disse instanser vurderede en asylansøgning.

I et samråd i Retsudvalget den 2. april dette år gjorde justitsministeren det imidlertid klart for Retsudvalget, at det var Direktoratet for Udlændinge/Flygtninge-nævnet, der skulle inddrage sikkerheden for ansøgeren i forbindelse med en returnering til hjemland/første asylland i deres endelige afgørelse.

Denne oplysning var ny for mig og derfor sikkert også for andre. Jeg ved, at flere medlemmer af Retsudvalget har haft den opfattelse, at når der nogle gange er gået lang tid, fra en asylansøger har fået afslag på asyl, til han/hun er blevet udsendt, har det skyldtes, at udsendelsesmyndigheden (politiet) har været usikker på forholdene for ansøgeren i forbindelse med en returnering til hjemland/første asylland.

For at være helt sikker på, at jeg havde opfattet justitsministerens budskab i Retsudvalget rigtigt, gentog jeg det fra Folketingets talerstol under udlændingebatten den 9. april dette år uden at blive imødegået, og dermed mener jeg retsstillingen er klar.

Imidlertid er der noget, der tyder på, at klarheden ikke er lige så stor blandt alle Flygtninge-nævnets medlemmer, jf. alm. del, bilag 493, i

Retsudvalget. Derfor er det vigtigt at få klarlagt, hvorledes og hvornår Flygtninge-nævnet er blevet bekendt med, at indrejseproblematikken skal indgå i dets samlede afvejning.

Svar (1/10 91):

Justitsministeren (Engell):

Flygtninge-nævnet har i anledning af spørgsmålet oplyst, »at kernen i beskyttelsesvurderingen efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er og altid har været, at de pågældende asylansøgere skal være i personlig sikkerhed ved indrejsen og ved opholdet i førsteasyllandet. Flygtninge-nævnet kan herved henvise til formændenes bemærkninger til Preben Wilhjelm's brev af 6. september 1991 til Ritzaus Bureau, som nævnet den 23. september 1991 sendte til Folketingets Retsudvalg.

Folketingets Ombudsmand har den 23. september 1991 anmodet om Flygtninge-nævnets bemærkninger til de nu fremkomne oplysninger om Flygtninge-nævnets vurdering af indrejserisiko i Libanon for statsløse palæstinensere.«

Flygtninge-nævnet har oplyst, at nævnet vil vende tilbage til sagen, når man har modtaget hvert enkelt nævnsmedlems tilkendegivelse om vurderingen af indrejserisiko i Libanon for statsløse palæstinensere.«

Når nævnets supplerende udtalelse foreligger, vil jeg orientere spørgeren direkte om indholdet heraf.

Spm. nr. S 978

Til *landbrugsministeren* (12/9 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren, at EF-Kommissionens ekspeditionstider for klager fra danske landmænd og gartnere er tilfredsstillende?«

Begrundelse

En gartner i Århus tilskriver EF-Kommissionens danske kontor den 9. november 1989 med en klage over Holland. Kontoret svarer den 20. november, at man har videresendt brevet til Kommissionen i Bruxelles.

Nu skriver vi september 1991, og gartneren har endnu intet hørt.

Henvendelsen fra gartneren er en klage over den måde, hvorpå Holland overfylder marke-